

Táncos lábú gyerekek lelkes közössége Nyíraczádon

Készülnek a tízéves jubileumra

Nem könnyű a vidéki népi tánc-oktatás helyzete napjainkban. Ezt elsősorban azok tudják a legjobban, akik nap mint nap benne vannak a táncoséletben. Kevés olyan vidéki népi tánc-csoport van, amelyik hosszabb idő óta működik. A megalakult együttesek rövid életűek, hiszen nincs megfelelő anyagi, szakmai segítség. A kevesek közé tartozik a nyíraczádi Akác népi tánc-csoport. Vezetőjük, *Sörleiné Trencsényi Emma* a nyírábrányi óvodában dolgozik mint óvónő. Szabadidejének szinte minden percét hobbijára, a táncra, illetve annak oktatására fordítja. S most a tánc-csoport megalakulásának tízéves évfordulójára próbálnak...

– Nagy izgalommal készülünk a február harmadikán Nyíraczádon tartandó jubileumi műsorunkra – mondja a csoport vezetője. – Több régi táncosunkat is visszahívtuk erre a rendezvényre, ahol az eddig tanult koreográfiákat mutatjuk be.

– *Hány tagja van az Akác együttesnek?*

– Negyvennégyen vagyunk a csoportban. A legfiatalabbak tízévesek, de a húszon felüliek is tagjai az együttesnek. Néhány tehetséges nyírábrányi gyerek is az Akác csoportban táncol.

– *Kész koreográfiákkal dolgoznak?*

– Egy komplett, új koreográfia sok pénzbe kerül. Sajnos pénzühánnyal küszködtünk, ezért csak ritkán engedhetjük meg magunknak, hogy „vásároljunk”. Így hát természetes, hogy én is tervezek táncsorokat több-kevesebb sikerrel. Nem könnyű feladat mindenki szerepeltetése, hiszen sok a lány, kevés a fiú, s a nagy a kor-különbség.

– *Szereplési lehetőségek?*

– Szerencsére sok helyre hívnak bennünket. Nyíraczádon és Nyírábrányban a községi rendezvényeken állandóan jelen vagyunk, s a ligetaljai napokon is minden évben részt veszünk. Hét éve járunk a megyei fórumra, ahol a szakmai zsűri értékeli munkánkat. Egy különdíj és egy nyóvódíj van birtokunkban.

– *Úgy tudom, hogy külföldre is járnak...*

– Voltunk már Ausztriában, s kétszer Lengyelországban. Már hagyomány, hogy a májusban tartandó Nyíló akác elnevezésű határ menti napon Romániában lépünk fel, hiszen például jó a kapcsolatunk a romániai székiekkel. Három év óta minden nyáron vendég gyere-

keket fogadunk, s mi visszük őket haza. Szék a néptáncosok körében egy külön fogalom, hisz 200 éves hagyományát a mai napig őrzi. Egy élő táncházat látni, ott táncolni, táncot tanulni nem mindennapi élmény. Mindez nagy hatással van minden gyerekre. Hiszen feltöltődve, újult erővel térünk ilyenkor haza.

– *A csoport kap segítséget, támogatást?*

– Mikor tíz évvel ezelőtt Nyíraczádra kerültem, rövid időn belül felfigyelt a munkánkra a Katona Gyula polgármester úr. Neki nagyon sokat köszönhetünk, ugyanis bel- és külföldi csoportokat hív meg, szervezi az utazásainkat, fellépéseinket, szponzorokat szerez számunkra. Szakmai Osegítseget a Hajdú együttes vezetőitől, *Koroknai Katalintól* és *Kardos Lászlótól* kapunk. Ők indítottak el bennünket.

– *Mi a titka a csoportnak?*

– Titok...? Egyszerű ez. A gyerekek jól érzik magukat a próbákon, fellépéseken. Vágyanak ebbe a közösségbe, szeretik egymást, elfogadják a másikat olyannak, amilyen. Az utazások, meghívások azt bizonyítják, hogy szükség van ránk...

Kiss Margit